

IV. ÜROJİNEKOLOJİDE GÜNCEL YAKLAŞIMLAR SEMPOZYUMU

22-24 Haziran 2018 • Swisotel, Ankara

Prof. Dr. Aydan BİRİ

Bugün sahip olduğumuz bilgi ve teknolojiye rağmen tıbbın ve teknolojinin sınırlarının olduğunu ve bir hekim olarak tüm sonuçları değiştiremeyeceğimizi biliyoruz, ama yapılabilecek ne varsa yapmak görevimizdir. Bu bilinç, bilgi ve ilgimle yanınızda olmayı, kadına hekim olmayı seviyorum... Mesleğini başarılı olma ekseninde uygulayan bir hekim olarak çalıştım, çalışıyorum. Kadın hastalıkları ve doğumu hekimi ve özellikle anne-bebekle yoğun ilgilenen bir hekim olarak riskleri ve bilinmeyi çok, kesin sonuçların olmadığı bir işi üstlendim. Bu mesleği yaparken bize ait bir zaman ve hatta hayatın olmadığını fark etmem çok zaman almadı. O yüzden hakkını vermek ve almak zor... 1987 yılında mezun olduğum tıp fakültesine girerken amacım bir akademisyen ve psikiyatrist olmaktı. Tıp eğitimi sırasında değişen kararım mecburi hizmet nedeniyle gittiğim ve mesleğimin ilk günlerini yaşadığım Hakkari Yüksekova da kesinleşti. Hayatımın en zor ve en unutulmaz deneyimlerini yaşadığım bu yerde, ülke koşullarını ve doğudaki kadını yakından tanıdım. Karşılaştığım inanılmaz cahillik, kadınların kaybolan hayatı, ilk adetten menapoza sürekli gebe ve loğusa döngüsünde aylık kanamalardan bile haberi olmayan kadınlar beni oldukça etkiledi. Orada olmasaydım asla öğrenemeyeceğim birçok şey öğrendim kadına ve ülkemize dair. Mecburi hizmet öncesi kazanmış olduğum göz ihtisasından vazgeçtim nitekim...Yeniden bir sınavla Kadın Hastalıkları ve Doğum uzmanlığını seçtim. 1992 yılında uzman oldum, uzmanlık sonrası mecburi hizmet için görev yerim Niğde oldu. Burada Anadolu'da ki kadını tanıdım ve Yüksekovada ki kadından pek bir farkı yoktu. Ama kadın hastalıkları ve doğum uzmanı olarak çalışıyor olmam kadını ve sorunlarını, toplumu, ülkeyi, mesleği daha yakından değerlendirme olanağı sağladı. Yoğun bir tempoda 3.5 yıl çalıştım Niğde'de. Sonrası çok sevdiğim Ankara'ya döndüm... Mecburi hizmetler nedeniyle ertelenen akademisyenlik hayalim için çalışmaya başladım. Birçok meslekte kariyer yapmanın sıkıntıları olduğu kesindir, ama tıp mesleğinde bu süreç daha uzun ve zordur, ciddi bir hazırlık süresi gerektirir. Nitekim bu zorlu hazırlıkların ve sınavların ardından 2001 yılında Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalında yardımcı doçent olarak başladı akademik hayatım, 2006 yılında Doçent ve 2011 yılında da Profesör olarak atandım. Sürekli yenilenmeyi gerektiren bu meslekte akademik kariyer süresinde çeşitli yurt dışı yurt içi eğitimlerin yanısıra gelişen tıbbın her alanında öne çıkan genetik hastalıklar ve tanı yöntemlerine hakim olman özellikle yüksek riskli gebelikler ile ilgilenen bir hekim olarak oldukça önemliydi. Bu amaçla tıbbi biyoloji ve genetik doktorası yapmaya karar verdim ve 2006 başladığım doktorayı 2011 yılında tamamladım. Aynı yıl maternal fetal tıp(perinatoloji) yada daha bilinen haliyle

IV. ÜROJİNEKOLOJİDE GÜNCEL YAKLAŞIMLAR SEMPOZYUMU

22-24 Haziran 2018 • Swisotel, Ankara

riskli gebelikler alanı Sağlık Bakanlığı tarafından bir yan dal olarak kabul edildi ve perinatoloji uzmanlığım onaylandı. Henüz ülkemizde tam tanınmayan bu alan sadece kadın doğum hekiminin değil diğer hekimlik alanlarının içinde de oldukça riskli bir alan olarak sorumluluğumuzu daha da artırdı. Sorumluluk bilinci, bulunduğum noktada ulaştığım bilgi, deneyim, gelişen ve değişen tıbbi uygulamaları elde etme ve uygulama imkanı ve en iyisini yapma arzusu ile sürdürüyorum mesleğimi. Çok sayıda bebeğe ebe, anneye, kadına hekim oldum...Ve bir kadın ve anne olmanın verdiği avantajları hissettim zaman zaman, adet sancısından, gebeliğe, doğum ağrısından, meme çatlağına. Kadın hayatındaki doğal gibi kabul edilen ama fiziksel ve duygular travma yaratan tüm bu dönemlerin tarifsiz yönlerini bilen biri olmanın gücünü hissettim kadına yaklaşırken. Yaşadığınız ve yaşayacağınız her şeyi yaşamış birisi olma duygusu, deneyimi... Tüm bu süreç yalnız geçmedi. Hala hayatımın her anını destekleyen ailem ve eşim Hasan Biri her zaman yanımdaydı. Yaklaşık 25 yıl önce fakülte son sınıfta evlendik ve iki harika oğlumuz oldu, Yaşar Eren ve Ertuğrul Hakan. Oğullarım hayatımı daha da anlamlı kıldı.

En büyük başarıml diyebileceğim çok iyi iki insan ve evlat olan oğullarımın varlığından duyduğum mutluluk ve onuru tariflemek mümkün değil. Çok sevgili eşim, ailem ve oğullarımın destekleri ve bana olan inançları hayatımın tüm zorluklarını kolaylaştırdı. Hayatımdaki varlıkları için ne kadar teşekkür etsem azdır.

